

Tek kelime ile "kötüye" veya "iyiye" demek doğru olmaz. Diğer bir deyişle öyle veya böyle olarak nitelendirmek zor. Mukayeseyi 10 yıllık- 20 yıllık kesitlerde değil de daha eski ile daha yeniyi karşılaştırarak yaptığımızda çok bariz farklar söz konusu edilebilir. Karşılaştırmayı değişik açılardan yapmak gerekir. Mesela; Hasta- Eczacı veya eczane ilişkileri açısından; Kolayca denilebilir ki eczacının saygınlığı çok daha fazla idi, yukarılarda idi. "İyi" de "kötüleşme" de sadece hasta-eczacı ilişkisinde görülüyor ki. Toplumun her kesimindeki insan ilişkilerinde var bu erozyon. Ta ki aile fertleri arasındaki bile eski saygınlığı bulmak mümkün değil. Eczacının ticari kârlılığı açısından meseleye bakarsanız kötüye gidış var. Bunda, majistral ilaçların kârlılığından tutun da, kurallardaki aleyhte değişmeler, masrafların çeşitlenmesi ve artması, eczane sayısının çoğalması gibi pek çok faktör etkili. Meslekteki tatmin açısından dünü daha iyiydi eczacılığın, bugünü daha kötü. İlaçların temini açısından ve de teknolojinin nimetleri açısından bugünü iyi. Mesela bir muvazaa handikapımız var, bu durum eskiye göre çok kötü. Dün çalıştırmadığı için eczanesini kapatan eczacı belki hiç yoktu; bugün pek çok meslektaşlarımız eczanesini kapatmak zorunda kalıyor. Bu durum ekonomik koşulların günden güne kötüye gittiğini gösteriyor. Velhasıl iyiye giden yönleri de var, kötüye giden yönleri de. İşi iyi bilmek, kaptanlığı iyi yapabilmek gerek.

Aralık ayı itibari ile yayınlanan yeni bütçe uygulama talimatı hakkındaki görüşleriniz nelerdir ?

Pek çok olumsuzluklar var. Hekim bir yandan, hasta bir yandan, eczacı bir yandan ne yapacağımızı bilemez olduk. Talimatı hazırlayanlar meselesinin tıbbi yönünü, tedavi yönünü sanki hiç düşünmemişler, sadece mali yönünü düşünmüşler. Hekimi yetkisiz kılan

bir düşünce her şeyden önce. Gönül isterdi ki Sağlık Bakanlığı ve büyük bir ölçüde de TEB talimatın hazırlanmasında olaya etkin bir şekilde müdahil olabilselerdi. Umarım zaman içinde bazı düzeltilmeler söz konusu olabilecektir.

Hayalinizde olmasını istediğiniz eczacılık nasıldır?

Mesleği ile ilgili her şeyi bilen, bir hekim kadar tıp bilgisi, bir farmakoloji profesörü kadar ilaç bilgisi olan, bir psikolog kadar hasta psikolojisinden anlayani eczacılarınca yürütülen bir eczacılık hayal ederdim. Bu donanımla yetiştirilmiş olmayı, her gün okumaya fırsat bulabilmeyi isterdim. Maalesef, hemen hiç okumaya vakit ayıramıyacak şekilde günlük işlerle ve sıkıntılarla boğuşmak durumunda kalmaktayız.

Eczacı olmasaydınız ne olmak isterdiniz?

Öğretmen. Daha doğrusu öğretmendirim de. Eczacılık sonradan 2. meslek olarak oldu. Niye mi? Öğretmen maaşı ile geçinmenin zorluğu. Maddi nedenler yani.

Mesleğe ilk başladığınız zamanlarda eczacı majistral ilaç hazırlayıp hastaya sunan kimliği ile ön plandaydı. Şimdi ise hazır ilacı sunma söz konusu majistral ilaç o döneme oranla azalması hakkındaki düşünceleriniz nelerdir ?

Havancılığın uygulandığı dönem daha eski dönemlerdi. Mesela 70 li yıllarda da havancılık bugünkü durumuna yakın gibiydi. Majistral ilaçların ağırlıklı dönemini elbetteki elde edilen müstahzarın daha kaliteli olması, tedaviye daha uygun olması açısından değerlendirmiyorum. Eleştirmek gerekirse daha az hijyenik olduğunu düşünürüm. Ama, meselede aslanan eczacı-

nin mesleğini icra etmesi, kazancına alın terini katması, öğrendiklerini işine uygulamasıdır. Güzel olan tarafı budur. Bu durum hem eczacıya saygınlığın artmasına vesile olurdu, hem de eczacının meslekteki tatminine.

Giderek artan Eczacılık Fakülteleri ve yeni açılan eczaneler hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Artan Eczacılık Fakülteleri ayrı , yeni açılan eczaneler ayrı. Eczacılık Fakültelerinin açılmasını doğru bulmuyorum. Yeterli öğretim elemanı temini mümkün olmadığı için mesleğin niteliğinin bozulacağı düşünce-sindeyim. Taşıma su ile değirmen dönmez misali. Yeni Fakülteler açmak yerine mevcut Fakültelerin gerek fi-ziki şartlar, gerekse öğretim elemanları yönünden iyileştirilmesinin, bunun yanında şayet ihtiyaçsa öğrenci kapasitelerinin artırılmasının daha doğru olacağına inanıyorum. Sayın Sağlık Bankamızın da aynı görüşte olduğunu gördüm.

Yeni açılmakta olan eczanelere gelince; bunların belli noktalarda kümelenmesi yerine, yurt genelinde ihtiyaç olan bölgelere dağılmaya yönelmeleri, hem kamu hizmeti açısından, hem de yeni meslektaşlarımızın kendi kazançları açısından daha yararlı olacağını düşünmekteyim.

Mesleğiniz süresince hiç unutamadığınız bir anınızı anlatır mısınız?

Fakülteden mezuniyet sırasındaki bir anımı anlatmak isterim:

Sayın Mekin TANKER hocamızın dersinden sözlü sınava girdim. Soruları yarım buçuk cevaplayabildim ve geçer not excimer laser alamadım. Çıkacaktım, şu-

nu söylemek geldi aklıma: Hocam dedim bu sorulardan sözlü değil de yazılı imtihana girseydim 5 numarayla rahatlıkla alır ve bu dersten geçerdim dedim. Allah Allah ! dediler heyettekiler. Peki dediler şuraya otur ve yaz bakalım. Oturdum, yazdım ve o dersten geçtim. Hocalarım için enteresan bir deneyim olmuş. Her öğrencinin farklı birer insan olduğu noktasında daha değişik düşünmeye başladıklarını ve ondan sonraki değerlendirilmelerinde bu olayı hatırladıklarını bize naklettiler, yıllar sonra drog toplamak amacıyla Erzurum' a geldiklerinde.

Biz yeni eczacılara, mesleki bakımdan tavsiyeleriniz nelerdir? Son olarak neler söylemek istersiniz?

Mesleki bilgi donanımlarını artırmak için sürekli olarak okusunlar. Hastaları ile birebir ilgilenip onlara bir şeyler verebilmeyi ilke edinsinler. Ecz. Canan UÇAR' ın dergimizin geçen sayısındaki yazısında konu ettiği merhum ağabeyimiz Ecz. Gürbüz YURDALAN için anlatılanları örnek alsınlar.

Birde şunu özellikle tavsiye edeceğim: reçete karşılamanın en güzel şekli eczacının önlüğünü giyip eczanesinin başında oturmasıdır.

Son olarak şunu söylemek isterim: meslektaşlar arasında sevgi ve dayanışmayı ön planda tutsunlar. Bu şekilde hak ve menfaatlerimizi daha kolayca elde edebileceğimizi unutmasınlar.

Eski ve yeni bütün meslektaşlarıma sağlık ve başarılar diliyorum.

